

Arrest

nr. 266 717 van 17 januari 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 7 juni 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 mei 2021 tot “*vaststelling van de grens*”.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 mei 2021 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris ten aanzien van de verzoeker, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*L).

Op 25 mei 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een “*beslissing tot vaststelling van de grens*”.

Het betreft de thans bestreden akte, die aan de verzoeker ter kennis werd gebracht op 25 mei 2021 en die als volgt is gemotiveerd:

“(…)

In opvolging van de bijlage 13 septies dd 19/05/2021, betekend aan betrokkene op 20/05/2021, ten aanzien van, de Heer, die verklaart te heten⁽¹⁾:

naam: H. (...)

voornaam: H. (...)

geboortedatum: (...).1998

geboorteplaats: ONBEKEND

nationaliteit Socialistische Republiek Vietnam

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, wordt er bij deze beslist om betrokkene zonder verwijl naar de grens van Vietnam te doen terugleiden.

Na grondig onderzoek van alle elementen aanwezig in het administratieve dossier kan er immers worden geconcludeerd dat een terugleiding naar Vietnam in hoofde van betrokkene geen risico op schending van artikel 3 EVRM inhoudt;

Betrokkene werd gehoord op 21.05.2021 in het gesloten centrum Merksplas. Wij verwijzen naar de verklaringen die hij deed in het kader van het hoorrecht. Betrokkene verklaarde dat hij niet kan terugkeren naar Vietnam omdat hij schrik heeft dat mensen hem gaan vermoorden. Hij zou geld geleend hebben van slechte mensen. Betrokkene stelt dat hij een beter leven wil en dat hij wil werken. Hij verklaarde dat hij geld heeft geleend omdat veel van zijn familieleden in het ziekenhuis liggen en op deze manier kon hij medische kosten betalen. Betrokkene verklaarde dat hij bedreigd werd. Hij vreest voor de dood of kidnapping om zo zijn schulden te moeten aflossen. Betrokkene zou hier bewijs van hebben, hij kreeg namelijk een SMS waarvan hij denkt dat hij deze op mail heeft staan. Tot slot verklaarde betrokkene dat hij geen asiel heeft aangevraagd in een ander land. Er werd betrokkene gevraagd of hij asiel wenst aan te vragen in België. Betrokkene stelt expliciet dat hij geen asielaanvraag wenst in te dienen

Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Vietnam een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering en/of onmenselijke behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

We stellen vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Betrokkene zou niet kunnen terugkeren naar Vietnam omwille van een vrees voor mensen die hem zouden vermoorden vanwege schulden die hij heeft aangegaan. Ten eerste kan betrokkene geen concreet bewijs noch een identiteitsbewijs voorleggen die zijn beweringen kunnen staven. Er zou een SMS bestaan waarin bedreigingen staan. Betrokkene kan deze bewijzen echter niet voorleggen. Ten tweede verklaarde betrokkene dat hij geen asiel heeft aangevraagd in een ander land. Er werd betrokkene gevraagd of hij asiel wenst aan te vragen in België. Betrokkene stelt expliciet dat hij geen asielaanvraag wenst in te dienen. Mocht betrokkene daadwerkelijk een vrees hebben valt er te veronderstellen dat hij een asielaanvraag wenst in te dienen. Tot slot, dient er te worden benadrukt dat indien betrokkene een vrees heeft voor bepaalde personen in Vietnam, hij bescherming dient te zoeken bij de Vietnamese autoriteiten. Betrokkene legt geen enkel bewijs voor dat hij bescherming heeft gezocht en/of klacht heeft ingediend bij de lokale politie. Deze vaststelling ondergraaft verder de beweringen van betrokkene. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene werd gehoord op 21.05.2021 in het gesloten centrum Merksplas en verklaart dat hij geen ziekte heeft die in strijd zou zijn met de bepalingen van artikel 3 van het EVRM. Betrokkene werd op 21/05/2021 medisch onderzocht in het centrum, uit dit onderzoek bleek dat betrokkene geen ziekte heeft die een inbreuk vormt op artikel 3 van het EVRM.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel

in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in de voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Tot slot, stelt betrokkene in het hoorrecht dat hij geen familie of relatie heeft in België of een andere Europese lidstaat, er dus geen sprake van een schending art 8 van het EVRM.

CONCLUSIE

Op basis van deze analyse en gelet op de afwezigheid van elk ander element besluit de Dienst Vreemdelingenzaken dat er in het geval van de uitvoering van de verwijderingsmaatregel geen risico bestaat op een schending van artikel 3 EVRM.

(...)"

Uit de bewoordingen van de bestreden akte blijkt dat het gaat om een beslissing tot terugleiding naar de grens, zoals bedoeld in artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) waarbij wordt beslist om de verzoeker zonder verwijl naar de grens van Vietnam te doen terugleiden.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

3. Over de ontvankelijkheid

De ontvankelijkheid van het beroep is een zaak die de openbare orde raakt, zodat het procesbelang desnoods ambtshalve door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) moet worden onderzocht.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kunnen beroepen slechts voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp, waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang waarvan een verzoeker blijf moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoeker toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat hij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verweerder op 15 juli 2021 heeft beslist om de verzoeker toe te laten tot een tijdelijk verblijf van 45 dagen overeenkomstig de artikelen 61/2 en 61/5 van de Vreemdelingenwet.

De verweerder heeft de verzoeker zodoende, na het treffen van de thans bestreden beslissing, tot een tijdelijk verblijf toegelaten. Dit houdt onmiskenbaar in dat de verweerder de beslissing om de verzoeker "zonder verwijl" te doen terugleiden naar de grens van Vietnam niet langer handhaaft. De aan de verzoeker opgelegde beslissing tot terugleiding naar de grens ("vaststelling van de grens") sorteert dan

ook geen enkel rechtsgevolg meer aangezien de navolgende tijdelijke verblijfstoelating in elk geval elke onverwijldde uitvoering van de verwijderingsmaatregel onmogelijk maakt. De latere toelating tot verblijf houdt dan ook impliciet, doch zeker, de opheffing in van de thans bestreden beslissing tot terugleiding naar de grens.

De loutere omstandigheid dat een administratieve rechtshandeling, die geen uitwerking meer heeft, in het rechtsverkeer aanwezig blijft aangezien ze niet uitdrukkelijk is ingetrokken of opgeheven, verantwoordt op zich niet de nietigverklaring ervan door de Raad. Decisief is immers dat de beslissing de rechtstoestand van de verzoeker nog beïnvloedt, hetgeen *in casu* niet blijkt nu de bestreden beslissing impliciet, doch zeker, is opgeheven (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting heeft de advocaat van de verweerder bevestigd dat de bestreden beslissing impliciet, doch zeker, is opgeheven.

Gevraagd naar het actueel belang bij het beroep, gelet op de nadien verleende (tijdelijke) toelating tot verblijf, heeft de advocaat van de verzoeker ter terechtzitting aangegeven dat er in deze zaak inderdaad geen belang meer is, nu de bestreden beslissing impliciet, doch zeker, werd opgeheven.

Ter terechtzitting werden dan ook geen nuttige gegevens aangevoerd die kunnen aantonen dat de verzoeker in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het rechtens vereiste belang, niet ontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE